

er lagt Fiskerne saa mange Hindringer i Vejen, at de staa meget usikre overfor det. Der er overordentlig mange, som er blevet idømt Bøder for Opsamling af Kugleflint paa Steder, hvor de følte sig ganske overbeviste om, at de havde Ret til at opsamle den. Nu er det vel nok et Domstolsspørgsmaal, om de overtræder Bestemmelserne ved at opsamle Kugleflint, og i de fleste Tilfælde er det vistnok saaledes, at det er et Indgreb i de private Grundejeres Ret. Men der synes, efter hvad jeg har kunnet se ved at undersøge de afsagte Domme, som har staaet til min Raadighed, ogsaa blandt Dommerne at herske ret forskellige Opfattelser af hele dette Forhold, og det synes, at de, der opsamler Kugleflint, ogsaa bliver dømt, naar de opsamler Kugleflint ude i Vandet fra en Pram; der har, saa vidt jeg kan forstaa, de private Grundejere ikke Ret til at forbyde dem det, men ikke desto mindre bliver der gjort Anmeldelse, naar de opsamler Kugleflint paa saadanne Steder, og i enkelte Tilfælde bliver de idømt Bøder, i andre Tilfælde ikke. Ja, man har endogsaa gjort mig opmærksom paa et særligt Tilfælde, hvor det var saaledes, at hvis de leverede Kugleflinten til en bestemt Købmand, var der ikke noget til Hinder for, at de opsamlede den, men hvis de derimod vilde sælge den til andre, som for Resten gav dobbelt saa høj Betaling, blev de forhindret deri og idømt Bøder derfor. Jeg tror derfor, det er et Forhold, som burde være Genstand for en Undersøgelse fra Ministeriets Side, og jeg vil i hvert Fald henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han indsamlede Indberetninger om alle de forskellige Domme, der er afsagte i saadanne Sager, og paa Grundlag af disse Domme søgte at finde en Regel, hvorefter der kunde træffes Bestemmelser om Opsamling af Kugleflint, som Folk kunde forstaa, saaledes at de ikke var udsatte for idelig at blive idømt Bøder for at foretage denne Opsamling. Denne Henstilling vil jeg gerne rette til den højtærede Landbrugsminister og bede ham gøre det saa hurtigt som muligt, saaledes at Fiskere og andre, som gaar arbejdsløse, og som søger at skaffe sig nogen Fortjeneste ved Opsamling af Kugleflint, kan blive klar over, hvorledes Forholdet er, og undgaa at faa deres Fortjeneste reduceret ved at blive idømt Bøder.

Sundbo: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) har

neppet Ret i, at det skulde være umuligt at danne en Arbejdsløshedskasse for Fiskere. Er der Vanskeligheder, og det er der maaske, har vi dem kun for at overvinde dem, og jeg henstiller, at man i Udvalget samles om det Formaal at faa oprettet en Arbejdsløshedskasse for Fiskere. Jeg tror i hvert Fald, at man ad den Vej kunde blive fri for de stærke Angreb, der blev rettet af det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) og det ærede Medlem fra Thisted Amt (Frøkjær) i Anledning af de Understøttelser, der er uddelte til Fiskere. Jeg tror, disse Angreb og Formodninger er ganske urigtige. Saaledes som Fiskeriet er stillet under den nuværende Krigssituation, og navnlig Fiskeriet paa Vestkysten, i Særlighed Fiskeriet fra Esbjerg Havn, er det næsten umuligt, at der kan være begaaet Misbrug, for saa godt som alle Fiskere er i Virkeligheden trængende. Under normale Forhold er der sysselsat 1,000 Fiskere ved Fiskeri fra Esbjerg og 500 voksne Mænd ved Fiskepakning. Af disse 1,500 Mennesker kan man ikke regne, at mere end 100—150 er i stadigt Arbejde for Tiden. Der er 400 Fiskerfartøjer hjemmehørende i Esbjerg, men de 20 af dem kunde i al Magelighed hjembringe den Fisk, det efter den gældende Fiskeordning er muligt at hjembringe fra Farvandet fra Ulfborg til Ribe, og det er ganske givet, at den langt overvejende Part af Fiskerne er og maa være arbejdsløse. Under disse Forhold synes jeg ikke, man i hvert Fald uden nøjere Beviser kan tale om, at der kan være begaaet næneværdige Misbrug. Det er i Virkeligheden saaledes, at Fiskeriet i det sydvestlige Jylland befinder sig i en Nødstilstand. Man er nødt til at gøre noget for at understøtte Fiskerne og give dem en klækkelig Understøttelse, men det er ogsaa nødvendigt at undersøge, hvad man kan gøre for selve Fiskeriet, for ellers bliver Erhvervet fuldstændig ødelagt. Hovedaarsagen til Fiskeriets Misere i Jylland er der for Øjeblikket ikke noget at gøre ved: Det er Minefaren, hele Krigssituationen. Den kan vi ikke rette ved. Endnu i Gaar har Minefaren krævet to Menneskeliv, idet en Fiskekutter er sprunget i Luften. At Fiskeriet er det mest farefulde Erhverv i Øjeblikket, er der ingen Tvivl om, og det er ogsaa det af de frie Erhverv, som er i den største økonomiske Nødstilstand. Derfor bør Staten gøre, hvad gøres kan for at hjælpe. Det er naturligvis ikke muligt at skaffe Petroleum, men jeg henstiller til den